

en person. *Han har a-t honom många godbit.*

AFSNYGGA, v. a. 1. Fullkomligt snygga. — Äfv. *Snygga äf.*

AFSNÄSA, v. a. 2. Med snäsor besvara, afvisa. — Äfv. *Snäsa äf.* — *Afsnäsende*, n. 4. o. *Afsnäsnings*, f. 2.

AFSOMNA, v. n. 1. 1) Småningom helt och hållet insomna. — *Syn.* Se *Somna*. — 2) (fig.) Afida, dö. — Äfv. *Somna äf.* — *Afsomnande*, n. 4.

AFSOPA, v. a. 1. 1) Medelst qvast eller viska borttaga något som skräpar, ifrån ytan af någonting. *A. spånorna, papperslapparna af, från golfvet.* — 2) Medelst sopning rengöra. *A. ett golf, en förstuga, ett rum, o. s. v.* — Äfv. *Sopa äf.* — *Afsopande*, n. 4. o. *Afsopning*, f. 2.

AFSPALTA, v. a. 1. (boktr.) Skilja i spalter. — Äfv. *Spalta äf.*

AFSPARKA, v. a. 1. 1) Med foten eller fötterna afkasta, frånlossa. *A. täcket.* — 2) Sparka tvärs af. *A. en slå, en spejele.* — Äfv. *Sparka äf.* — *Afsparkande*, n. 4. o. *Afsparkning*, f. 2.

AFSORTERA, v. a. 1. (föga brukl.) Genom sortering afskilja. — Äfv. *Sortera äf.* — *Afsorterande*, n. 4. o. *Afsortering*, f. 2.

AFSPEGLA, v. a. 1. 1) Liksom i en spegel afbilda. *Sjöns yta a-de husen, tornen och kyrkorna.* — *Syn.* Återkasta bilden af, Afbilda, Återgifva, Reflektera. — 2) (fig.) Gifva en trogen bild af, föreställning om. *Hans skrifter a. på hvarje sida hans karakter.* — *Afspeglande*, n. 4. o. *Afspeglings*, f. 2.

AFSPELA, v. a. 1. 1) Genom spel afhända. *A. någon 100 R:dr.* — 2) *A. en skuld*, genom spelvinst afqvitta den. — Äfv. *Spela äf* (i bem. 1).

AFSPETSA, v. a. 1. Göra allt mera spetsig emot ändan. — Äfv. *Spetsa äf.* — *Afspetsande*, n. 4.

AFSPETSNING, f. 2. 1) Handlingen, då man afspetsar. — 2) Sjelfva det afspetsade: spets, udd.

AFSPILLRA, v. a. 1. 1) Från något föremål af trä afsjelfka smärre delar deraf i form af spillror. — 2) Sönderslä i spillror. — Äfv. *Spillra äf* (i bem. 1). — *Afspillrande*, n. 4.

AFSPILLRING, f. 2. 1) Handlingen, då man afspillrar. — 2) Sjelfva det afspillrade: spillror.

AFSPINNA, v. a. 5. (böjes som *Spinna*) 1) Spinna till slut allt det lin, som för gången är uppsatt på rockhufvudet till spånad. — 2) *A. skuld*, genom spånad afbetala den. — Äfv. *Spinna äf.* — *Afspinnande*, n. 4. o. *Afspinning*, f. 2.

AFSPISA, v. a. 1. 1) Utdela mat åt ett antal folk (en trupp, fångar, o. s. v.). — 2) (fig.) Genom undflykter eller hänvisning på framtiden göra sig qvitt en person, som begär, fordrar, ber om något. *A. någon med en förevändning, med sagra ord, förhoppningar, löften, o. s. v.* — 3) Afvisa med snäsor. — Äfv. (i bem. 2) *Spisa äf.* — V. n. (föga brukl.) Sluta att spisa. — *Afspisande*, n. 4.

AFSPISNING, f. 2. 1) Handlingen, då man afspisar (för v. a.). — 2) Tomt löfte, förevändning, undflykt.

AFSPJELA, v. a. 1. 1) Afskilja, afklyfva i form af spjeler. — 2) Genom spjeler afstänga, afdelas. — Äfv. *Spjela äf.* — *Afspjelande*, n. 4. o. *Afspjelning*, f. 2. [Afspjäl.]

AFSPJELKA, v. a. 1. Frånklyfva, frånlossa delar ifrån ett helt, i form af spjelkor. — Äfv.

Spjelka äf. — *Afspjelkande*, n. 4. o. *Afspjelkning*, f. 2. [Afspjäl.]

AFSPPLITTRA, v. a. 1. I form af splyttor frånskilja något ifrån ytan af en sak. — Äfv. *Spplittra äf.* — *Afspplittrande*, n. 4. o. *Afspplittring*, f. 2.

AFSPOLA, v. a. 1. 1) Medelst spinnrock på spolrör överflytta silke, tråd, garn, o. s. v., från (nystan, rulle, härfvel, o. s. v.). — 2) (sjöt.) a) Afskölja, bortskölja. — *Syn.* Se *Skölja*. — b) (om vågor, störtsjöar) Kasta från däck, öfver bord. — Äfv. *Spola äf.* — *Afspolande*, n. 4. o. *Afspolning*, f. 2.

AFSPRINGA, v. n. 5. (böjes som *Springa*) 1) Springa ned af, ifrån någonting. — 2) Brista tvärs af. — 3) (om gevärd) Oförmodadt afbrinna. — Vanligare *Springa äf.* — *Afspringande*, n. 4. o. *Afspringning*, f. 2. (det sednare endast för bem. 2 o. 5).

AFSPRUTA, v. a. 1. 1) Genom spruta utkasta. *Vi hafva a-t hela vattenförrådet.* — 2) Genom sprutning afskilja, lösrycka något ifrån en yta. — Äfv. (för bem. 2) *Spruta äf.* — *Afspрутande*, n. 4. o. *Afsprutning*, f. 2.

AFSPRÄNG, n. 5. 1) Afvikning ifrån en väg (egentl. då man springer). — 2) (fig.) Afvikelse från ett ämne. — 3) (fig.) Olikhet, skiljaktighet. — 4) Afsats på en byggnad, på brant eller sluttande mark. — 5) (jäg.) Harens sätt att tvärt omkasta riktningen af sina spår.

AFSPRÄNGA, v. a. 2. Genom sprängning aflossa. *A. stora stycken af, från en klippa.* — V. n. (föga brukl.) I sporrsträck rida bort. — Äfv. *Spränga äf* (i v. n. mera brukligt). — *Afsprängande*, n. 4. o. *Afsprängning*, f. 2. (intetdera för v. n.).

AFSPRÄTTA, v. a. 1. Medelst sprättning frånskilja ett tygstycke, som är hopsydt med ett annat. — Äfv. *Sprätta äf.* — *Afsprättande*, n. 4.

AFSPRÄTTNING, f. 2. 1) Handlingen, då man afsprättar. — 2) Sjelfva det afsprättade.

AFSPÄDA, v. a. 2. Småningom späda. — *Afspädande*, n. 4. o. *Afspädning*, f. 2.

AFSPÄNNA, v. a. 2. 1) Lösa upp och aftaga någonting, som med spänne är fästad omkring något. *A. ett värjgöhang, ett bälte af någon. A. betset, bukgjorden, dragremmarna af en häst.* — Man säger äfv.: *A. någon gehänget, bältet, o. s. v.* — 2) Aflossa någonting, som är spändt (sträng, fjäder o. s. v.), merendels för att afskjuta skott, o. s. v. *A. bågsträngen, fjädern. A. en bäge, en bössa.* Har öfven till objekt det, som genom afspänningen afskjutes, t. ex.: *A. en pil, ett skott.* — 3) (pop.) Se *Afsparka*. — Äfv. *Spänna äf.* — *Afspännande*, n. 4. o. *Afspänning*, f. 2.

AFSPÄNTA, v. a. 1. Med yxa eller knif afklyfva tunna stickor till bloss eller tändning. — Äfv. *Spänta äf.* — *Afspäntande*, n. 4. o. *Afspäntning*, f. 2.

AFSPÄRRA, v. a. 1. Genom spärrning afstänga. — *Afspärrande*, n. 4. o. *Afspärrning*, f. 2.

AFSTADNA, se *Afstanna*.

AFSTAKA, v. a. 1. Medelst stakar, störar afskilja. — *Afstakande*, n. 4. o. *Afstakning*, f. 2.

AFSTAMPA, v. a. 1. 1) Genom stampning aflossa. *A. smutsen af, från skorna.* — 2) Stampa så hårdt på något, att det brister af. — 3) (tekn.) Stampa färdigt ett visst quantum. —